

“Cal saber com s'exporta”

El pressupost d'enguany de la Direcció General de Promoció Comercial serà de 2.361 milions de pessetes, un 47'3% més respecte a l'any passat. Anna Birulés, directora general, afirma que un dels punts foscos de l'actual creixement de l'economia catalana és el sector exterior.

Estem a les portes del Mercat Unic. ¿En quines condicions es trobarà l'empresari català?

—L'empresari català es trobarà amb un mercat de 320 milions de consumidors d'alt nivell adquisitiu. Però es trobarà, també, amb una competència molt més forta, instal·lada en unes xarxes de distribució i amb unes quotes de mercat.

—¿Està preparat per a fer-hi front?

—Si bé l'economia catalana ha estat una economia més oberta que la de la resta de l'estat i, per tant, sempre ha exportat més, des del punt de vista de mercat i d'estratègia empresarial no està tan acostumada ni adequada com l'empresa francesa, alemanya o holandesa. Des del punt de vista de mentalitat n'hi ha molts de preparats, i això es tradueix en una estratègia empresarial diferent, i ara estan en bones condicions per a seguir el canvi que, a partir del 92, hauran de fer totes les empreses europees.

—L'augment d'inversió estrangera està causant recel en certs sectors.

—La inversió estrangera forma part de la interrelació dels mercats, de les estratègies d'internacionalització de les empreses... Amb aquesta estratègia val més que les empreses estiguin aquí i no que es limitin a vendre els seus productes. Però el punt clau és la inversió de les nostres empreses a l'exterior i, per això, hi ha d'haver suport i competitivitat internacional de les nostres empreses i els

seus productes.

—¿El teixit empresarial de les PIMES dificulta l'accés als mercats internacionals?

—Moltes d'elles són empreses familiars i no estan acostumades que es produeixi un canvi accionarial i renunciar a una part del control. Però això no vol dir que s'hagi de deixar de controlar l'empresa. Ara bé, el sistema financer ha ofert pocs recursos diferents del tipus de préstec i línies de crèdit habituals i hi ha hagut poca tradició a sortir a borsa.

—Que l'economia catalana creixi per damunt de la mitjana estatal i aquesta per sobre de l'europea, ¿és perjudicial a la llarga?

—El creixement conjuntural pot provocar alguna tensió. Hem d'intentar seguir creixent per sobre de la mitjana per a reforçar el teixit empresarial i els elements bàsics d'inversió a nivell d'infraestructures, inversions per part de les empreses, dinamitzant el sector privat. Fer una frenada ara seria contraproductiu, de cara al retard que hem de suplir en aquests dos anys. A més, s'han d'arbitrar polítiques que incideixin en l'oferta i mesures més estructurals per a fer augmentar l'oferta i la qualitat d'aquesta.

—¿Hi ha desequilibris en l'economia catalana que siguin preocupants?

—El tema que requereix més atenció és el del sector exterior, però també hi ha una altra qüestió que ve de més lluny, que és la de la feblesa del sector financer.

—¿Quines mesures cal prendre per a afrontar el

sector exterior?

—Una mala informació o una informació segmentada fa que les decisions empresarials siguin poc eficients o que certes decisions no es prenguin. I en el sector exterior això és molt important. S'ha de fer una selecció clara del segment de mercat en el qual s'és competitiu i actuar a nivell internacional, conèixer els sistemes de distribució i l'entramat industrial i empresarial d'un altre país. Però també calen mesures macroeconòmiques, com la de reduir el diferencial d'inflació en relació als altres països de la CE, els tipus d'interès i alliberar alguns dels fenòmens que tenen incidència sobre la pesseta.

—El que passa és que la política macroeconòmica és una política d'estat.

—Sí, i actuacions més microeconòmiques d'incidència directa sobre l'empresa se'n prenen molt poques per part de l'administració central, i les que es prenen són per a un model d'empresa gran lligada, sovint, a l'empresa pública. La gestió i el disseny de programes específics serien molt més eficients si es fessin totalment en mans de les comunitats autònomes, ja que així s'estaria més a prop de la realitat empresarial.

—¿L'augment d'importacions que s'està produint no és perillós?

—Les importacions poden créixer encara més perquè el nivell d'obertura de la nostra economia encara és inferior al nivell d'altres països de la Comunitat. Ens estem benefi-

ciant de produccions exteriors per a poder créixer, tant en consum com en producció. Ara bé, això ha d'estar compensat pel ritme de creixement de les exportacions.

—*¿I per a fer augmentar aquest ritme de creixement què faria falta?*

—Això va molt lligat a un entorn macroeconòmic més favorable, fomentar la informació, un major coneixement exterior, una millora generalitzada de la imatge i de la realitat de la qualitat. Però també és molt important saber com s'exporta. Cal que hi hagi una xarxa comercial interior, una estratègia de penetració i un manteniment de les quotes de mercat. I calen

moltes aliances si es vol créixer no només en dimensió sinó en marca.

—*¿Les restriccions del crèdit com estan afectant l'economia catalana?*

—Amb una posició creditícia adreçada, per una banda, al sector exterior per a evitar entrades de capital especulatiu i, des del punt de vista intern, més adreçades al consum, en la pràctica, on les dues mesures incideixen negativament és en l'empresa.

—*Ha dit diverses vegades*

que seria interessant la creació d'un loby.

—En el temps que passa des que es comença a discutir un esborrany de llei fins que un estat adopta la legislació s'ha de poder incidir en el procés i pressionar en una direcció o una altra perquè passin primer uns productes en unes condicions determinades.

S'ha de fer arribar la veu, tenir interlocutors i insistir, en favor als interessos de tots els estats de la CE.

—*¿Quines oportunitats*

ofereix a l'empresari català la nova Europa de l'est?

—Hem de parlar a mig termini. Si bé hi haurà sectors en què es produirà una demanda important, els costos d'operació seran elevats perquè hi repercutiran la formació de mà d'obra, la consecució de primera matèria, el manteniment d'uns nivells de qualitat, el subministrament i el tipus d'energia, les tecnologies que es puguin utilitzar, a més d'altres factors.

Sílvia Montfort

